

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 29.05.2020 r. Pani M. M. (1) skierowała do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zawiadomienie o naruszeniach jakich dopuścił się radca prawny M. N. (1) w związku ze zleconą mu przez Skarżącą sprawą.

Skarżąca w lipcu 2016 r. zleciła Obwinionemu prowadzenie w imieniu i na rzecz dzieci skarżącej sprawy o podwyższenie renty uzyskanej od Gminy I. w związku ze śmiercią męża Skarżącej. Radca prawny M. N. (1) przyjął zlecenie i zobowiązał się do prowadzenia sprawy. Skarżąca uzgodniła z Obwinionym, chęć uzyskania podwyższenie renty dla dzieci do łącznej kwoty 1000 zł, tj. o 700 zł więcej niż pierwotnie było zasądzone. Koszty czynności przedsądowych, takie jak wyjazdy mec. M. N. (2) do Gminy I., skarżąca miała pokrywać na bieżąco, a w przypadku gdyby udało się podwyższyć renty mieli ustalić procent w zależności od uzyskanej kwoty podwyższenia świadczenia. Obwiniony zobowiązał się w pierwszej kolejności podjąć czynności przedsądowe w celu dobrowolnego podwyższenia przez Gminę I. dotychczasowej renty dla dzieci skarżącej. Kolejnym krokiem na wypadek braku polubownego rozwiązania sprawy miało być skierowanie do Sądu pozwu o podwyższenie rent. Skarżąca żadnej kwoty tytułem wynagrodzenia lub też opłaty od pozwu nie przekazywała obwinionemu, gdyż nigdy o to jej nie prosił.

Skarżąca wielokrotnie kontaktowała się z Obwinionym w celu uzyskania informacji co do stanu prowadzonej sprawy. Były to zarówno kontakty telefoniczne, jak również osobiste. Obwiniony informował Skarżącą początkowo, że Gmina I. nie wyraża zgody na ugodę wobec czego niezbędne jest złożenie pozwu. Następnie Obwiniony informował Skarżącą, że są braki w dokumentacji, które były na bieżąco uzupełniane przez Skarżącą. Skarżąca była informowana również, że sprawa toczy się już w Sądzie (...), oraz że była wyznaczona rozprawa, która jednak została odroczone. Obwiniony wielokrotnie wskazywał różne przyczyny odraczania rozpraw, np. choroba pełnomocnika Gminy I., choroba Obwinionego.

Skarżącą uzyskała w trakcie kolejnych rozmów z Obwinionym zapewnienie o rzekomo planowanym przez Sąd w (...) przesłuchaniu Skarżącej, które miałyby się odbyć (...) W. w ramach tzw. pomocy prawnej, które jednak z różnych przyczyn przeciąga się w czasie. Obwiniony poinformował Skarżącą nawet, o wyznaczeniu terminu rzekomego przesłuchania jej w Sądzie (...) Wrocławiu. Skarżąca na dzień (miało to być w maju lub czerwcu) wskazany przez obwinionego, jako dzień jej przesłuchania, wzięła urlop w pracy i jechała tramwajem na godz. 09:00 na przesłuchanie. W tramwaju odebrała od Obwinionego telefon z zapytaniem, czy już jedzie bo jej przesłuchanie się nie odbędzie, gdyż Pani Sędzia zachorowała. Po pewnym czasie od tego zdarzenia, skarżąca zadzwoniła do obwinionego z zapytaniem odnośnie, czy został wyznaczony nowy termin jej przesłuchania, na co obwiniony odpowiedział, że jeszcze nie został wyznaczony i może to nastąpić po wakacjach.

Po pewnym czasie Skarżąca uzyskała od Obwinionego informację, że wyznaczono nowy termin jej przesłuchania, co miało mieć miejsce w październiku 2018 r. w Sądzie na P. o godz. 13:30, przy czym obwiniony nie przekazał jej numeru sali rozpraw, gdyż oboje mieli spotkać się przy wejściu do budynku Sądu. Również na ten dzień skarżąca wzięła sobie w pracy urlop. Gdy dotarła na rozprawę obwiniony czekał na nią przed budynkiem Sądu na P. (...) W. i powiedział jej, że ma dla niej bardzo dobrą wiadomość, że nie musi już być przesłuchiwana, gdyż Gmina I. zgodziła się na podpisanie z nimi ugody, ale nie na taką kwotę w łącznej wysokości rent 1000 zł, ale w wysokości łącznej 700 zł. Skarżąca bardzo ucieszyła się z tej informacji, że wszystko dobrze skończyło się i że nie będzie musiała zeznawać. Obwiniony poinformował Skarżącą o tym iż będzie on musiał pojechać do Gminy I. i podpisać to porozumienie oraz że Skarżąca otrzyma odsetki za okres trwania sprawy w Sądzie. Dodatkowo poprosił ją o przesłanie smssem numeru rachunku bankowego, na który ma być przekazywana renta wraz z odsetkami.

Następnie około stycznia 2019 roku Skarżąca dowiedziała się od obwinionego, że był już w Gminie I., i że porozumienie już podpisał. Pomimo, że skarżąca zażądała od niego przekazania tego porozumienia to obwiniony nigdy jej go nie przekazał. W trakcie ich rozmowy obwiniony obiecał jej, że oczywiście przekaże jej to porozumienie – wskazywał, że ma je w domu. Powiedział również, że do końca stycznia 2019 r. środki z ugody będą na jej koncie. W związku z brakiem otrzymania przez Skarżącą jakichkolwiek kwot od Gminy I. w określonym przez Obwinionego terminie, Skarżąca w lutym 2019 r. zażądała od niego wyjaśnień przyczyn takiego stanu rzeczy. Z informacji przekazanych

przez Obwinionego wynikało że Gmina I. mimo zawarcia ugody uchyla się od zapłaty na rzecz Skarżącej i jej córek wobec czego koniecznym jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego, na co Skarżąca wyraziła zgodę. W trakcie kolejnej rozmowy telefonicznej zainicjowanej przez Skarżącą przed wakacjami 2019 r., Obwiniony tłumaczył dalsze opóźnienia w odzyskaniu środków od Gminy I. powiązaniami komornika z gminą. Zasugerował jednocześnie zmianę komornika prowadzącego rzekome postępowanie egzekucyjne. W lipcu 2019 r. Skarżąca zażądała od Obwinionego przekazania podpisanego porozumienia z Gminą I. oraz podania jej sygnatury sprawy sądowej i komorniczej. Obwiniony w trakcie rozmowy telefonicznej zobowiązał się do przygotowania dokumentacji oraz wyznaczenia terminu spotkania w siedzibie jego kancelarii. Spotkanie odbyło się w dniu 16 lipca 2019 r. (...) W. przy ul (...). Podczas tego spotkania Obwiniony przyznał się do tego, że oszukiwał skarżącą co do podejmowanych czynności w jej sprawie i zobowiązał się do pokrycia szkody. Deklarował, że w 2019 roku złożył pozew do Sądu i że przekaże jej numer sygnatury akt sprawy. Pomimo tych deklaracji Obwiniony nie podjął żadnych działań w tej sprawie.

Spotkanie z dnia 16 lipca 2019 r. było ostatnim spotkaniem Skarżącej z Obwinionym. Po tej dacie Skarżąca nie miała również kontaktu telefonicznego z Obwinionym, gdyż nie odbierał od niej telefonu i nie odpisywał na smsy. W związku z utratą kontaktu z Obwinionym Skarżąca wraz z córką wypowiedziały pełnomocnictwa Obwinionemu pismem z dnia 30.09.2019 r.. Również pismami z dnia 30.09.2019 r. zażądały z córką wydania wszystkich dokumentów zgromadzonych przez obwinionego w powierzonej sprawie. Powyższe pisma obwiniony odebrał osobiście w dniu 04.10.2019 r.. Po pewnym czasie Obwiniony zwrócił dokumenty, które skarżąca jemu wcześniej przekazała na potrzeby prowadzenia sprawy, jednak obwiniony nie zwrócił skarżącej oraz jej córce oryginałów pełnomocnictw, które jemu przekazały.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. N. (2) polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, tj. postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez zaniechanie, w okresie od lipca 2016 r. do lipca 2019 r., (...) W., prowadzenia zleconej sprawy w przedmiocie podwyższenia wysokości rent dla dzieci Pani M. M. (1) (tj. M. M. (2) oraz M. M. (3)) od Gminy I., jak również wprowadzanie w błąd Pani M. M. (1) co do rzekomych działań podejmowanych przez radcę prawnego M. N. (2) w tej sprawie oraz przebiegu tej sprawy oraz jej wyniku.

W dniu 03 września 2020, został przedstawiony radcy prawnemu M. N. (2) zarzut, że zaniechał, w okresie od lipca 2016 r. do lipca 2019 r., (...) W., prowadzenia zleconej sprawy w przedmiocie podwyższenia wysokości rent dla dzieci Pani M. M. (1) (tj. M. M. (2) oraz M. M. (3)) od Gminy I., jak również wprowadzał w tym okresie w błąd Panią M. M. (1) co do rzekomych działań podejmowanych przez niego w tej sprawie oraz przebiegu tej sprawy oraz jej wyniku, tj. popełnienie przez radcę prawnego M. N. (2) przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, poprzez naruszenie zasad etyki radcy prawnego.

W trakcie przesłuchania z dnia 03.09.2020 r. obwiniony przyznał się do zarzucanego jemu deliktu dyscyplinarnego oraz złożył wyjaśnienia, w których wyraził ubolewanie z powodu zaistniałej sytuacji i wyraził wolę naprawienia szkód powstałych u Skarżącej w związku z zaniechaniami leżącymi po jego stronie.

Obwiniony ostatecznie w porozumieniu ze Skarżącą dokonał zapłaty na jej rzecz odpowiedniej kwoty pieniężnej czym w odczuciu Skarżącej naprawił wyrządzoną jej szkodę.

Obwiniony przed rozpoczęciem pierwszego przesłuchania na posiedzeniu przyznał się do winy oraz złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 § 1 Kodeksu postępowania karnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd uznał iż ustalony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości.

Obwiniony radca prawny M. N. (1) bezspornie w sposób zawiniony naruszył obowiązek określony w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniony pomimo przyjęcia zlecenia od Skarżącej przez okres 3 lat nie podjął niemal żadnych działań zmierzających do realizacji zlecenia. Nadto w tym okresie mając świadomość swojego zaniechania, informował Skarżącą o rzekomych kolejnych działaniach zarówno na etapie przedsądowym jak i co do zainicjowanego postępowania sądowego. Szereg rzekomych działań oraz długość pozostawiania w bierności co do rzeczywistych działań Obwinionego dowodzą, iż radca prawny M. N. (1) nie dochował sumienności i najwyższej staranności jaka jest wymagana od radcy prawnego przy udzielaniu pomocy prawnej. Swoim zachowaniem naruszył także zasadę lojalności i kierowania się dobrem klienta oraz obowiązek informowania klienta o przebiegu prowadzonej sprawy.

Mając na uwadze całokształt okoliczności towarzyszących niniejszej, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił przychylić się do wniosku Obwinionego o dobrowolnym poddaniu się karze, który został zgłoszony w trybie i terminie określonym w art. 387 § 1 Kodeksu postępowania karnego. Za uwzględnieniem tego wniosku przemawia także brak sprzeciwu Skarżącej oraz Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Sąd uznał przy tym na podstawie art. 387 § 5 Kodeksu postępowania karnego za ujawnione dowody ujawnione (...) Wniosku o ukaranie z dnia 29 października 2021 r. tj:

1.
protokół przesłuchania świadka M. M. (1) (k. 5-8), na okoliczność treści zeznań świadka,
2.
nagranie na płycie CD (k. 23), na okoliczność przebiegu rozmowy pomiędzy skarżącą a obwinionym,
3.
protokół przesłuchania obwinionego (k. 28-29), na okoliczność treści zeznań obwinionego,
4.
protokół przesłuchania świadka M. M. (2) (k. 32-33), na okoliczność treści zeznań świadka,
5.
pełnomocnictwo procesowe z dnia 28.09.2014 r. (k. 36), na okoliczność jego treści,
6.
korespondencja e-mail z dnia 07.07.2021 r. wraz z załącznikiem (k. 50-52), na okoliczność jej treści.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. uznał Obwinionego radcę prawnego M. N. (2) za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art., 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 75) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, poprzez naruszenie zasad etyki radcy prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 punkt 2 ustawy o radcach prawnych, na skutek wniosku obwinionego o dobrowolne poddanie się karze i wymierzył obwinionemu karę nagany.

Przy wymierzeniu tej kary Sąd wziął pod uwagę fakt, iż Obwiniony nie był wcześniej karany dyscyplinarnie, a także brał czynny udział zarówno w toku dochodzenia przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. jak i przez tut. Sądem. Ponadto Obwiniony jeszcze przed rozpatrzeniem niniejszej sprawy przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W., w porozumieniu ze Skarżącą, naprawił wyrządzoną Skarżącej szkodę. W tym kontekście kara nagany, zdaniem Sądu, będzie wystarczająca i osiągnie ona zamierzony cel wychowawczy oraz prewencyjny na przyszłość w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radców Prawnych w trakcie wykonywania zawodu radcy prawnego w przyszłości.

Obwiniony w związku z ukaraniem karą upomnienia ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.), którymi został obciążony w kwocie 2.300,00 zł (słownie: dwa tysiące trzysta złotych 00/100) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze orzeczenie nie jest ostateczne i stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm.) Stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy od niego odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W., które wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.